

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 003700 11 Uvp
Banja Luka, 25.4.2012. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Stake Gojković kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Lj. B. iz B. L., ul. ... broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.05/474-24/10 od 15.04.2010. godine tužene Republičke uprave za ... RS B. L., u predmetu raspravljanja usurpacije, odlučujući o zahtjevu V. B. iz M., G. (u daljem tekstu zainteresovano lice), za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 003700 10 U od 28.12.2010. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.4.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 003700 10 U od 28.12.2010. godine, se preinačava tako da se tužba odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvaženjem tužbe poništen je osporeni akt i upravna stvar riješena tako da je odbijena žalba zainteresovanog lica izjavljena protiv zaključka PJ tužene sa sjedištem u G. broj 18-474-4/05 od 04.02.2010. godine. Navedenim zaključkom je obustavljen postupak raspravljanja usurpacije iniciran dana 21.03.2005. godine od strane grupe građana MZ M. među kojima je bilo zainteresovano lice, uz obrazloženje tog akta da nisu ispunjeni uslovi za raspravljanje usurpacije jer da tužilac nije samovlasnim zauzimanjem odnosno bespravnim držanjem usurpirao zemljište u državnoj svojini, s obzirom da je navodni javni put upланjen na njegovoj zemlji bez provođenja zakonom predviđenog postupka.

U obrazloženju te presude se navodi slijedeće: da je u provedenom upravnom postupku, uz učešće tužioca, zainteresovanog lica vještaka geodetske struke na nesumnjiv način utvrđeno da tužilac nije usurpirao navedeno zemljište, jer da na istom postoji bunar njegovo vlasništvo koji se jednom polovinom nalazi na njegovom zemljištu, a drugom polovinom na putu i koji svojim postojanjem ometa normalan prolaz poljoprivrednim mašinama, ali da je kao takav snimljen avionskim premjerom 1955. godine, što znači da je bio izgrađen prije uplanjenja navedenog puta kao društvene svojine u katastarskom operatu. Sud je prihvatio takvo utvrđenje, smatrajući da je pravilno provostepeni organ zaključio da nema mjesta raspravljanju usurpacije prema članu 2. stav 1. Zakona o usurpaciji („Službeni glasnik RS“, broj 70/06). Nadalje sud konstatiše da je predmetni upravni postupak prokrenut po službenoj

dužnosti, ali da tužena nije mogla osporenim aktom poništiti prvostepeni zaključak tumačeći pogrešno da se po stavu 4. člana 119. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP), postupak mora nastaviti, jer da stranka to zahtijeva. Kako se dodaje, prema odredbi člana 19. Zakona o uzurpaciji, postupak raspravljanja uzurpacije se ne može pokrenuti povodom zahtjeva trećih lica, što pravilno i tužena konstatiše u osporenom aktu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), zainteresovano lice osporava njenu zakonitost zbog pogrešne primjene zakona te zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. Kako u zahtjevu ističe, na putu društvene svojine između omeđenog kamenja sa obe strane puta nalazi se bunar, zbog čega se tužilac smatra uzurpantom, dok su druge predmete na tom putu – drveće i ogradu od bodljikave žice u dužini od 200 metara, postavili uzurpanti D. B. i Z. D. Ističe da predmetni bunar nije bio na skici avio snimka 1955. godine a da je na tu okolnost priložio kopiju katastarskog plana od 17.8.1973. godine.

U odgovoru na zahtjev tužena je ostala kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta predloživši da se isti odbije kao neosnovan.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da je sporni bunar izgrađen na zemlji njegovih prethodnika a da je prilikom avionskog snimanja bunar zabilježen u put 1955. godine, što da je rađeno bez pitanja vlasnika i bez isplaćene naknade.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11-u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Prvostepenim zaključkom je obustavljen postupak raspravljanja uzurpacije zemljišta u državnoj svojini označenoj kao k.č. br. ..., O. p., pristupni put u površini od 2945 m², upisane u Pl. br. ... k.o. M., na ime društvena svojina-putevi, pokrenutog protiv tužioca, zbog nepostojanja uzurpacije. Navedenom zaključku je prethodio postupak u kojem je održana usmena rasprava sa uvidajem na licu mjesta uz učešće geometra, tužioca, zainteresovanog lica i svjedoka Č. B., D. D.1 i S. V., svi iz M. Nakon izvršene identifikacije i mjerena na licu mjesta vještak geometar je dao svoj nalaz i mišljenje prema kojem nema uzurpacije na predmetnom zemljištu, jer da je bunar koji dijelom zauzima polovinu puta zabilježen na katastarskim planovima još 1955. godine i da je oduvijek bio u privatnom vlasništvu.

Povodom žalbe zainteresovanog lica, osporenim aktom je navedeni zaključak poništen i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje, uz obrazloženje da nije na nesumnjiv način raspravljena uzurpacija predmetnog zemljišta jer da bunar predstavlja smetnju komunikacijama. Nadalje tužena ističe da je prvostepeni zaključak donijet u smislu člana 119. ZOUP pa iako se radi o postupku koji se vodi po službenoj dužnosti u smislu Zakona o uzurpaciji, da se može voditi i po zahtjevu stranke u smislu člana 119. stav 4. ZOUP. S obzirom da stranka zahtijeva dalje vođenje postupka, to, kako dodaje, prvostepeni organ nije mogao donijeti zaključak o obustavljanju postupka, a da prethodno nije raspravio uzurpaciju zemljišta u društvenoj svojini.

Prema odredbi člana 19. Zakona o uzurpaciji, postupak za raspravljanje imovinskih odnosa nastalih uzurpacijom zemljišta u državnoj svojini pokreće se na zahtjev uzurpanta, korisnika ili po službenoj dužnosti organa koji vodi postupak.

Predmetni upravni postupak je pokrenut po službenoj dužnosti, a povodom prijave grupe građana među kojima je bio tužilac u vrijeme važenja Zakona o uzurpaciji, pa kako nije pravosnažno okončan do stupanja na snagu Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“, broj 124/98 i 58/09), dana 01.01.2010. godine, a u smislu njegovog člana 356., postupak se nastavlja saglasno Zakonu o uzurpaciji. Iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi činjenični zaključak na okolnost postojanja pravnog interesa tužioca da se raspravi predmetna uzurpacija, a s tim u vezi da li postoje uslovi za nastavak tog postupka. Sem činjenice koja je utvrđena u postupku, a koju stranke ne osporavaju, da se bunar djelimično nalazi na putu upisanom u katastarskom operatu kao društvena, sada državna svojina, ostale činjenice koje su odlučujuće za nastavak ovog postupka nisu utvrđene. Osporavanje zakonitosti prvostepenog akta od strane zainteresovanog lica u smislu da postoji uzurpacija državnog zemljišta a da prethodno nije utvrđen njegov pravni interes za raspravljanje uzurpacije nije u skladu sa odredbom člana 19. Zakona o uzurpaciji, s obzirom da on nema svojstvo stranke u smislu te odredbe jer na spada u krug lica koja mogu zahtijevati pokretanje postupka raspravljanja imovinskih odnosa nastalih uzurpacijom. Na te okolnosti tužena nije provela odgovarajuće dokaze zbog čega se obrazloženje osporenog akta a time i pobijane presude ukazuje nepotpunim i nejasnim.

Cijeneći da je izrekom osporenog akta u procesno-pravnom smislu, prvostepeni akt pravilno poništen i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak, ovaj Vrhovni sud nema druge mogućnosti nego da tužbu odbije kao neosnovanu i potvrdi osporeni akt ali ne iz razloga navedenih u njegovom obrazloženju već iz razloga navedenih u obrazloženju ove presude o čemu prvostepeni organ treba da vodi računa prilikom donošenja novog akta u izvršenju ove presude.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev zainteresovanog lica za njeno vanredno preispitivanje uvažava, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona i tužba odbija kao neosnovana na osnovu odredaba člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić